

Debil sem, debil tam

Střeďeční program 18. ročníku GRAND Festivalu smíchu se odvíjel ve znamení retro komedií. Záměrem v Městském divadle soutěžil o přívětivost diváků i poroty Tajný deník Adriana Molea ve věku 13 a 3/4 Divadla v Dlouhé, na Malé scéně ve dvoře se obecenstvo v rámci doprovodného programu pohroužilo prostřednictvím domácího souboru do deníku normalizačního pubescenta.

Dospívání není jednoduchá záležitost. A co teprve, když tento proces probíhal koncem 70. let v Československu. Člověka to zkrátka musí určitým způsobem poznamenat do konce života, ať už chce, či nechce. Jedním z takto poznačených je také režisér a zároveň autor hry i stejnojmenné knihy Robert Bellan, který se prostřednictvím **Normálního debila** Norberta Intribuse rozhodl poprat se svými socialistickými „traumaty“.

K tomuto boji pak zvolil velmi efektivní zbraň – humor, na kterém vůbec nešetřil. Jeho působivou účinnost pocítovali všichni diváci na svých vzdouvajících bránicích, které se pomalu nezastavily. V 15 obrazech, mapujících československou domácnost, socialistickou školu, pop music, televizní tvorbu, vlasovou módu i hormonální pochody hlavního představitele, padala vtipná perla za perlou a debil za debilem.

Návrat do zlatých časů debility si užívala také čtveřice herců Josef Pejchal, Petr Borovec, Jindra Janoušková a Jana Ondrušková. Všichni živí i papíroví umělci podali precizní výkon.

Na inscenaci Východočeského divadla **Normální debil** se opět ukázalo, že návštěva nesoutěžních představení není žádná nuda ani ztráta času!

TreBl

Připravil R. Smetana, úprava K. Formánková, grafika na titulní straně MAXX CREATIVE s.r.o.

Realizaci projektu podporuje:

Významní sponzoři:

Ubytování zajišťuje:

Sponzor Kuličkády smíchu:

Sponzoři cen festivalu:

Sponzoři festivalu:

Hlavní mediální partner:

Mediální partneři:

GRAND Festival smíchu se koná pod záštitou ministra kultury ČR Ilji Šmída; hejtmana Pardubického kraje Martina Netolického; primátora města Pardubic Martina Charváta a prezidenta Herecké asociace Ondřeje Kepky. Za finanční podpory Ministerstva kultury, Pardubického kraje a statutárního města Pardubice.

Východočeské divadlo Pardubice

18. GRAND FESTIVAL SMÍCHU

VI.

sobota 27. ledna 2018

FESTIVALOVÉ NOVIN(K)Y

Dnes soutěží... Švandovo divadlo na Smíchově, Praha

Všichni jsme někdy zažili rodinnou oslavu – narozeniny, Vánoce, svatby, pohřby. Už samotné přípravy jsou náročné a chvíle těsně před si nezadají s chůzí v minovém poli. A co teprve samotná sešlost. I když vše probíhá, jak má, někde uvnitř tušíme, že je to možná jen klid před bouří. Omyl. Není to klid před bouří, ale přímo před uragánem.

Nejinak je tomu i v nové hře Natalie Kocábové **Pohřeb až zítra**. V brilantních dialozích v předvečer babiččina pohřbu dojde na ožiování starých křivd i nových návštěvníků, na příliš odhodlané debaty o uprchlické krizi stejně jako na vášnivý hovor o hubnutí. Zkrátka rodina je zase jednou pohromadě a klid rozhodně nebude. Nebyl totiž nikdy. Navíc dnes má každý své hodně svérázné překvapení. Švandovo divadlo bylo pozváno na GRAND Festival smíchu již několikrát a vždy jsme se za vámi, pardubickými diváky, vypravili velmi rádi. Letos tomu není jinak a přivážíme hru, po jejímž zhlédnutí budete rádi za vaši rodinu a veškeré vaše rodinné oslavy zhodnotíte jako zcela poklidné a smířlivé. Přejeme zábavné ohledávání!

Martina Kinská, dramaturgyně Švandova divadla

Humor mám moc ráda, říká Bohdana Pavlíková

Herečka **BOHDANA PAVLÍKOVÁ** je jistě mnohým divákům známá jako Jindra z televizního seriálu Ulice. V předposlední soutěžní komedii **Pohřeb až zítra** se však představí v úloze hostitelky, která a na rodinnou večeři pozve vyjma svých dětí i bývalého manžela a současného přítele. V následujícím rozhovoru nám pak prozradila, zda má se svou postavou něco společného i jak vzpomíná na své první účinkování na GRAND Festivalu smíchu.

Co vás zaujalo na hře Natalie Kocábové?

Její současnost a pohled do rodiny, jejíž bizarní ne-fungování je mi vzdáleno. Přesto mě však po prvním přečtení lákalo být její součástí. Natalie svůj místy fiktivní a místy zcela autobiografický večer podává s nadhledem, ironií a hlavně humorem. A humor mám moc ráda.

Máte něco společného se svou postavou?

Nic, ale vlastně i mnohé. Ty společné znaky se dostavily až po mnoha dnech zkoušení, kdy jsem matce Alžbětě propůjčila nejen svou tvář, ale i duši. V určité fázi zkoušek jsem jejímu chování začala rozumět a věřím, že kdybych byla matkou dvou dospělých dcer a babičkou dvou vnoučat, možná bych reagovala stejně.

V inscenaci tvoříte pár se svým životním partnerem Lubošem Veselým. Jak se vám spolu hraje?

S Lubošem hrají pár už poněkoli káté. Začali jsme bolavým manželským svazkem v Ibsenově Noře, přešli přes Mášu a její zpovídání se Trigorinovi. To bylo ještě v Šumperku. Nyní jsme párem ve hře Nic ze mě pražského spolku Masopust a Luboš mě také koučuje jako prchlivou sportovkyni v Cry Baby Cry ve Švandově divadle. Hraju s ním velmi ráda. Myslím, že na sebe slyšíme a cítíme dialogy ve stejné náladě.

Je letošní ročník GRAND Festivalu smíchu vaší premiérou?

Na GRAND Festival se vracím po mnoha a mnoha letech, takže úplnou premiérou není. Spíš

„oprášenou“ premiérou. Poprvé tomu bylo se šumperským souborem v roce 2001. Přivezli jsme do Pardubic hru Kat a blázen v režii Davida Drábka. Celé divadlo se radovalo z vítězství kolegyně Anny Bazgerové za nejlepší herecký výkon a současně za třetí místo v kategorii nejlepší inscenace.

Co říkáte na festival, který je zasvěcený ryze komediím?

GRAND Festival smíchu mi přijde jako výborná terapie pro diváky, kteří jsou smutní, rozladění, padající do depresí. Stačí zakoupit několik vstupenek a není třeba jiného léku.

Jaký druh humoru vám imponuje?

Asi ho nedokážu blíže specifikovat. Baví mě trefování se do sebe a všeho kolem pánů Wericha a Voskovce. A po následném přečtení jejich Korespondence má tento druh humoru pak zpětně punc tragičnosti. Mám ráda chytré a humorné filmy pánů Svěráků, kdy z úsměvu plynule přecházím k slzám. A taky humor Zdeňka Svěráka a Ladislava Smoljaka, ať už ten divadelní, nebo filmový.

Co byste popřála GRAND Festivalu smíchu k jeho plnoletosti?

Říká se, že smích léčí. S tímto citátem naprosto souhlasím. A je-li GRAND Festival letošní rok plnoletý, může tak léčit oficiálně a ne načerno. (smích) Přeji hodně uzdravených pacientů!

TreBl

Vtipy vůbec nevyprávím, svěřila se Dana Batulková

S **DANOU BATULKOVOU** jsme se potkali před představením **Tajný deník Adriana Molea ve věku 13 a ¾**, které na jevišti Východočeského divadla soutěžilo jako třetí v pořadí. Nad šálkem kávy jsme si s patronkou komedie kolegů z Dlouhé popovídali o atmosféře v divadle, smyslu pro humor i o tom, proč nevypráví vtipy...

Jak se vám líbí festivalová atmosféra v Pardubicích?

Já jsem sice přijela před chvilinkou, ale jsou tady všichni moc milí. A divadlo má takovou atmosféru napětí, ale slavnostního a hezkého napětí. Tak se těším, až přijdou diváci a začne představení. A celkově se těším na to, jak to bude všechno probíhat.

Co vás naposledy rozesmálo?

Možná kolegové na jevišti. Ono by to nemělo být, ale stalo se to. Nemělo by to ale být moc často. Nemám to úplně ráda, ale jsou situace, kdy se to nedá s čistou hlavou zvládnout.

Jaký druh humoru máte ráda?

Je to různé. Každý dobrý. Černý humor, vtipy, to záleží na vypravěči, záleží na situaci. A na tom, jestli je ten humor dobrý, protože je spousta humoru špatného, možná až pokleslého, řekla bych. Takže jakýkoliv dobrý humor.

Co by podle vás nemělo chybět dobré divadelní komedii?

Smích diváků.

Máte svého oblíbeného komika?

No, tak těch bude určitě víc. Když to vezmu od mého dětství, tak Louis de Funès. Pak spousta našich herců, například Vlasta Burian, pan Kopecký, pan Werich. Rowan Atkinson, kterého jsem teď nedávno viděla ve filmu o Maigretovi, hraje tam skvěle detektiva. A to musím říct, všechna čest, protože jsem ho měla zaškaltovaného do hlavně vtipných scének a filmů, je to skvělý herec.

Vyprávíte ráda vtipy a máte nějaký oblíbený?

Vtipy vůbec nevyprávím. Protože mám tu vadu, že si daný vtip nikdy nezapamatuju. Nemám ani šanci splést pointu, protože já vůbec nevím, jak ten vtip začíná. Oblíbený vtip vám tedy neřeknu, protože si žádný nepamatuju. (smích)

GRAND Festival smíchu letos slaví 18. narozeniny. Co byste mu k plnoletosti a do dalších let popřála?

Aby se mu dařilo. Aby i v době dospělosti přinášel hodně smíchu a radosti celému divadlu a divákům. A aby ho humor a radost provázela i do dalších let.

MaK